

ваѣзе благодать-та.“ О свата, и свѣтоносна зора, свѣтлозрачный предтече на слзницето на славата, росна хладино на Божественната свѣтлина, и превесела благовѣстнице на най-благополдчнѣиъ день; зора родена въ свѣтътъ, за да възобновишъ свѣтътъ; за Въстокъ на рождението си имашъ Въстокътъ на вселенната; за свѣтливъ горизонтъ, вѣлыты пелены; за утренны лжи, израдната премждрость; за новоцѣхъенжлы цвѣтіа, Божественныты благодати; за сладкы хладины, небесныты вдѣхновеніа; за сладкопойны птычета, ангелскыты ликостоаніа: „коя е таа, която сѣ показва като зората?

Сега какко повѣче можемъ сѣ надѣжъ отъ безмѣрніатъ промыслъ Божій? кое по-голъмо дарованіе можеше ни хариза крайнето благодѣтнѣе? какко дрѣго выхмы пожелаали, та не свѣтлина ный, които стоахмы въ тъмнината? какко, та не наставленіе ный заблѣденнѣи? какко, та не спасеніе ный грѣшницѣи? приближете по-близичко, моля вы, и размыслѣте въ новорожденната таа Дѣва великыты, и преславны дѣла на Божіето велелѣпіе, ѣвныты знакове на нашето благополдчіе. Виждте колко благодатна е таа отроковица, и ще сѣ захвалете, че та е една богосздѣланна статѣа на небесната красота, и найизрадното сзданіе на вседържителната Божіа рѣка; о колко важнѣи въ главата! за неѣ говори Дѣхъ свѣтъ въ пѣснь-та: „глава твоя на тебѣ ѣкъ кармакъ“ (гора), която, защото е по-близо до небето, нежели до земата, показва Маріа по-горна отъ сѣкое челоѣческо злощастіе; погледнѣте на свѣтозарніатъ ѣ погледъ; не стрѣва ли ви сѣ, че небето е всадило въ онаѣ очи сичката чистота, и красота на звѣздыты? „ѣчи твой ѣкъ ѣзера ко Ѣссевѣнѣ;“ погледнѣте на порфирочьрвенныты ѣ устны, и виждте, какъ капи отъ тѣхъ медъ, и млеко небесны: „ѣкъ вѣрвь червлѣна ѣстнѣ твой;“ и пакъ: „Ѣотъ ѣскапаютъ ѣстнѣ твой, невѣсто, мѣдъ, ѣ млекѣ подъ ѣзѣкомъ твоимъ.“ Отъ тыѣ медоточны уста има да излѣзе онаѣ сладка дѣма: „да вѣде,“ която има да привлече отъ небето на земата Божественнаго Слова: „словесата ти (говори самъ си Богъ чрезъ устата на царь Пророка) сѣ по сладкы отъ медъ за уста-та ми;“ „тѣ ма наставишъ, и заведошъ ма въ твоата свата гора.“ Истина въ твоата освѣщенна ўтроба, споредъ какъ-то го тълкѣва истиатъ Пророкъ: „гората, която благоволи Богъ да живѣе въ неѣ:“ виждте въ онаѣ непорочна, и чиста ўтроба крѣнове, които цвѣтатъ невѣдаемы цвѣ-